

for en Forsamling, at komme til en anden Opfattelse; og at en anden Opfattelse har gjort sig gjældende i denne Sag, er siensynligt af de Realitetsbemærkninger, som ere fremkomne fra forskjellige Sider heri Salen, f. Ex. fra de to ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen). Men dertil kommer jo ogsaa, at det er os Alle vitterligt, at Sagen forrige Gang blev forskaftet tillige under Indtryk af en politisk Stemning, som gik i den Retning (Modsigelse). — Det er saa sikkert som Noget. Det var i den Tid, da Folkethinget havde faaet Appetit paa at spise et Par Lovforslag om Dagen eller at slaa dem ihjel ved Dagsordener eller den Slags Ting, det var i den saakaldte Matulaturforretningsperiode. Det er sikkert nok, at dette Lovforslag gik med under det almene Nedslagningsstyrem, som da gjaldt. Jeg forstaar ikke det Raisonnement, hvorpaa det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Hjægsbro) i det Hele taget bygger. Han gaar ud fra, at der ikke tilkommer Selskabet nogensomhelst Rentegaranti for disse 400,000 Kr. eller i alt Fald for de 240,000 deraf. Det har slet ikke Ret til Rentegarantien. Men hvor kan man saa gaa hen og indrømme denne Rentegaranti under Forudsætning af, at Banen fra Nykjøbing til Gjedser bliver udført? Hvad har det med dette Selskab at bestille? Hvis nu Stiechel & Niesebeck havde bygget dette Stykke Bane, saa vilde man have indrømmet det lollandfke Selskab denne Garanti. (Claußen: Ja, indtil 4 Millioner!) Nei, man vilde have indrømmet Selskabet det, hvorom der nu her er Tale. Men hvad havde det at bestille med den øvrige Bane? Jeg havde kunnet forstaa, hvis man havde sagt fra Begyndelsen af: „Vi vilde ikke indrømme Selskabet Noget, medmindre Selskabet bygger Mere“. Men at sige: „Vi vilde give Eder dette under Forudsætning af, at en Anden bygger“, det er dog aldeles mærkverdigt. Det er en ligefrem Modsigelse (Afbrudelse af Claußen). Ja, det kan ikke hjælpe, at det ærede Medlem, som staar paa et andet Standpunkt, bliver ved efter hvert Ord, jeg siger, at nedlægge sin Indsigelse. Jeg veed, at han er uenig med mig, og dermed maa jeg bede, at det har en Ende. Det er en sikker Ting, at man har sillet Sagen saaledes, at, hvis der udenfor Selskabets Virksomhed skete Noget, vilde man af Glæde derover give en yderligere Rentegaranti, men hvis det ikke skete, vilde man straffe Selskabet ved ikke at give den. Deri er der i Virkeligheden ingen Logik.

Berg: Det forekommer mig rigtignok, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Hjægsbro) gik lidt høit tilveirs, naar han vilde strue dette Spørgsmaal op til at gjælde Folkethingets Værdighed og Anseelse. Jeg havde

ikke troet, at Sagen havde antaget saa store Dimensioner. Jeg skal imidlertid sige, at, naar jeg har gennemgaaet denne Sags Historie og er kommen til det Resultat, hvortil jeg er kommen, saa har jeg ladet mig lede af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds. Det er ham, der først har givet Impulsen til, at denne Sag nu foreligger endt paa denne Maade, forsaavidt han har været Leder for det Udvalg, der først har sat Spørgsmaalet ind om den forøgede Rentegaranti. Den Fiktion at forbinde det med Anlæget af en Bane, der vilde koste med et Havneanlæg 4—5—6 Millioner Kr., dækker ikke det Tilbud om Forøgelsen af Rentegarantien, thi det kan Enhver sige sig selv, at det er udenfor al Logik at mene, at et Selskab kunde loffes til en saadan Udgift ved Hjælp af en lille Rentegaranti paa høist nogle Tusind Kr. aarlig. Der er ikke den fjerneste Sammenhæng mellem disse to Ting. Og naar man desuagtet er gaaet til at sige, at der kunde gives Rentegaranti for denne Bro, saa maa det egentlig ligge i selve Sagens Natur. At man paa Grund af de øvrige Sagers Stilling dengang ellers kunde sætte det i nogen Forbindelse dermed, er en anden Sag, men for mit Vedkommende er der ingen Tvivl om, naar man gennemgaar de Herrers Aktstykker fra den Tid, at, naar Gjedserbanens Historie var løben tilende og var endt enten til den ene eller den anden Side, stod alligevel den tilbudte Bevillie med Rentegarantien væsentlig uanfægtet, i Særdeleshed naar det kunde oplyses, at Selskabet i Mellemtiden havde gjort alt Sit for at fremme dette Foretagende. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Kauber) mente, at Rigsdagen aldrig havde havt til Hensigt at gjøre nogensomhelst Offer for at faae denne Gjedserbane fremmet. Jeg er nu ikke ganske overbevist om, at det ærede Medlem i Almindelighed er en fuldt paalidelig Folk for Rigsdagens Hensigt og Mening, og naar det nu oplyses af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (G. Petersen), at denne Banes Betydning stod saa levende dengang for det paa gjældende Udvalg, forekommer det mig mærkeligt, at, naar en Sag dengang havde en saa væsentlig Betydning for de Vedkommende, de da ikke skulde have tænkt sig Muligheden af, at det var værd for Statskassen at yde et Offer for dette betydningsfulde Arbejdes Gjennemførelse. Naar jeg gennemgaar de Herrers Betænkning for 1875 — det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds var Formand for Udvalget — er der heller ikke nogen Yttring, der taler imod, at man skulde være villig til at komme ind paa denne Sag. Man taler om, „at der ligger megen Vægt paa Sagen, men at den endnu ikke er tilstrækkelig oplyst“, „om ikke at opgive Habet“ osv.; men man stiller sig ingenlunde afvisende eller sjenkelig overfor Tanken om, at dette Forhold mulig kunde